

עפ"ג 33749/12/15 - א ב י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

19 אפריל 2016

עפ"ג 33749-12-15

המערער	א ב י
נגד	ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי
המשיבה	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 8.11.15 בת"פ
20080-04-15.

כללי

1. המערער הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר (5 עבירות) ואיומים (ריבוי עבירות), והוטלו עליו שתי שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לשוטר בסך ₪ 4,000. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. **להלן המעשים:** ביום 7.4.15 תקף המערער את אשתו, בעת שהיתה בהיריון, הכה אותה באגרופים וגרם לה לחבלות בראשה ובצווארה. משהגיעו שוטרים לבית, התנגד המערער לעיכובו, ניסה לתקוף שוטר באמצעות בקבוק ונשך אות עד זוב דם בידו. כמו כן, המערער השתולל וניסה לנגוח ולבעוט בשוטרים אחרים שהיו בדירה וניסה לנשוך שוטרת נוספת. המערער עשה כן תוך שאיים על השוטרים כי ירצח את המתלוננת.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טען כי מתחם הענישה שנקבע לעבירת תקיפת בת זוג, חורג לחומרה ממתחם הענישה הראוי לעבירה זו, מבלי שנזמק כדבעי. לעמדתו, יש להתחשב בכך שאין המדובר במתלוננת כנועה ומפוחדת, אלא במי שתרמה

להסלמת האירוע ונקטה באליונות כלפי המערער, ויש להתחשב בכך שביצוע העבירה לא היה מתוכנן, בכך שהמערער היה שריו בגילופין, בכך שלמתלוננת נגרם נזק קטן בלבד כתוצאה מהתקיפה, ובכך שהמערער שהה 7 חודשים במעצר. גם באשר לתקיפת השוטרים, נטען כי מתחם הענישה חורג לחומרה ביחס לנזקים המינוריים שנגרמו לשוטרים ואינו מתחשב בעובדה שהמערער פתח את הדלת לשוטרים והזמין להיכנס לבית. עוד נטען כי קציבת עונשו של המערער ברף העליון של המתחמים נקבעה מבלי שניתן כל משקל לאינטרס שיקומו, ולדבריו של המערער במסגרת הטיעונים לעונש, בהם הביע חרטה, נטל אחריות והביע רצון להשתקם. לשיטת הסנגור, ניתן ללמוד על ניסיונו של המערער להשתקם גם מכך שהמעשים בוצעו בחלוף 4 שנים מעת העבירה הקודמת שביצע, בהן נמנע מהסתבכות בפלילים. כמו כן, למערער ורעייתו נולד בן משותף. כיום המערער משולב בתוכנית גמילה, ואשתו הודיעה לו כי היא מעוניינת להתגרש ממנו. לבסוף, טען הסנגור כי גם אין מקום להשית פיצוי בגובה שנפסק נוכח סוג וחומרת הפגיעה שנגרמה לשוטרים ובנסיבות בהן המערער נעדר יכולת כלכלית לשאת בתשלום זה.

המשיבה לא התייצבה לדיון עקב עיצומים אף שהדיון נדחה על מנת לאפשר לה לעשות כן.

דיון

5. דין הערער להידחות.

המערער הינו יליד 1977. לקולה יש להתחשב בכך שהמערער הביע צער על מעשיו ואמר כי הוא מקבל אחריות עליהם. יחד-עם-זאת, הודאתו באה בסיום ניהול הליך הוכחות ולאחר שהורשע, ובית משפט קמא התרשם כי המערער לא קיבל אחריות אמיתית למעשיו. הכרעת הדין המפורטת מלמדת כי לא בכדי קבע בית משפט קמא שאופי כפירתו של המערער ואופן הצגת גרסתו, מלמדים על העדר מוחלט של מודעות מצידו לפסול שבמעשיו. לחובת המערער הרשעות קודמות רבות, במגוון תחומים, הכוללות עבירות סמים, אלימות, רכוש, הסגת גבול והתנהגות פרועה, בגינם ריצה המערער תקופות מאסר שלא היה בהן כדי להרתיעו מלשוב ולעבור על החוק. במקרה דנן, המערער תקף את אשתו כשהוא בגילופין וכשהיא נמצאת בתחילת הריונה, גרם לה לחבלות בראשה ובצווארה ואף איים עליה שירצח אותה. העבירות שביצע המערער הנן חמורות והכלל הוא כי במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (2012)). כמו כן, המערער ניסה לתקוף את אחד השוטרים באמצעות בקבוק, נשך אותו בידו עד זוב דם, השתולל וניסה לנשוך אחת השוטרים ואף איים על השוטרים במילים בוטות כי ירצח אותם ואת המתלוננת שהזעיקה אותם. גם לאחר שהוצא המערער מהבית, המשיך להשתולל ולאיים על השוטרים, בין היתר באומרו כי הוא חולה במחלות רבות וידביק אותם. עבירות של תקיפת שוטרים חמורות הן, ובית המשפט נדרש להגיב להן בענישה קשה. בנסיבות דנן, בית משפט קמא איזן אמנם את כלל השיקולים הנדרשים אך החמיר בעונשו של המערער באופן המצדיק התערבות ערכאת הערער באופן שעונש המאסר בפועל אותו ירצה המערער יעמוד של 16 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער, וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד

עמוד 2

